

ההפיכה המשטרית היא מתקפה כוללת על האמת

יוענה גונן 07 במרץ 2023 06:00 עקוב

מעט מחדשות השבוע האחרון: המפגינים נגד ההפיכה המשטרית מקבלים תשלום מאיראן ומגרמניה, מארגני המחאה משלמים לנהגי משאיות כדי שיחסמו כבישים, שרה נתניהו עברה ניסיון לינץ', הסייִאייִאי מעורב בהפגנות המחאה, ברק אובמה מנהל כיום את ארצות הברית, שוטרת נזקקה לתפרים באוזן, אחרי שהותקפה בהפגנות בתל אביב, ולמשטרה יש מודיעין על מפגינים שמתכוונים לרצוח את איתמר בן גביר ואת הזוג נתניהו.

אף אחד מהדברים האלה לא קרה באמת, כמובן. אך כולם הוצגו בזדון כחדשות אמיתיות על ידי פוליטיקאים ועיתונאים מהימין — בהם נתניהו, בן גביר, גלית דיסטל־אטבריאן, קטי שטרית, ינון מגל, יעקב ברדוגו ושרה ב"ק — והופצו עד זרא באמצעות צינור העלאת הגירה של הרשתות החברתיות. בקצב הזה, בקרוב כנראה נשמע על רשת הפדופיליה שמנהלות אסתר חיות והילרי קלינטון מהמרתף של פיצריה בכיכר רבין.

ואלה רק השקרים הבוטים והמפורשים, הקלים לבדיקה ולסתירה, גם אם מפיציהם לעולם לא יטרחו לפרסם את התיקונים.

חמור הרבה יותר הוא הערעור המתמשך על תפישת המציאות עצמה, באמצעות טענות מופרכות וגזלייטינג מניפולטיבי: שמחה רוטמן מסביר שהחלשת מערכת המשפט הליברלית על ידי שמרנים פונדמנטליסטים טייב עם נשים; בצלאל סמוטריץ' אומר ש"צריך למחוק את חווארה", ואז נוזף במי שאמרו שהוא אמר שצריך למחוק את חווארה; ועמית סגל טוען שנפילתו של אבי מעוז, שהתרחשה בזכות המחאה נגדו — היא ההוכחה לכך שהמחאה היתה מיותרת. והנה חלף לו עוד יום במאמץ נואש לשמור על שפיות ועל אחיזה במציאות.

קתרין פייסקי, מחברת הספר "פופולוקרטיה", על עלייתן של תנועות פופוליסטיות ברחבי אירופה, גילתה במחקרה ששקרים בוטים הם מאפיין קבוע של פוליטיקה פופוליסטית. לדבריה, השקרים האלה גלויים במכוון ואף מעוררים הערצה: תפקידם להעיד על ה"אותנטיות" של הדובר, שאינו מציית לכללים ליברליים ואליטיסטיים של מחויבות לאמת ולהגינות בסיסית.

אפילו לא צריך מחקרים בשביל זה: כל מי שריפרף אי פעם על עמוד הטוויטר של ינון מגל או על המונולוגים של אראל סג"ל, והרגיש כאילו שחה בתוך ביוב של שקרים כוחניים וזחיחות עצמית, מבין היטב במה מדובר ועד כמה זה מחרפן. והמטרה היא בדיוק לחרפן.

הרבה לפני שההפיכה המשטרית הנוכחית היא מתקפה על בג"ץ ועל הפרדת הרשויות — היא מתקפה כוללת על האמת. הניסיון להפריך את הרעשת הכזבים הכבדה משול למאמץ לרוקן את הים בכפית בזמן שיורד מבול. פייסקי מתארת את הפופוליזם כ"ג'י'ו ג'י'טסו פוליטי", שמשתמש בכוחו של היריב הדמוקרטי נגדו. בישראל העכשווית, הג'י'ו ג'י'טסו הזה נראה יותר כמו קראטה, ובא לידי ביטוי כרצף בלתי פוסק של מהלומות בפרצופו של ציבור תשוש ומרוט.

התוצאה היא עוד ועוד אנשים שנמאס להם. נתניהו ותומכיו מנסים לזלזל במחאה בטענה שהיא בכלל לא על הרפורמה. הם לא טועים: בשלב הזה, אנשים יוצאים לרחובות נגד פוליטיקאים ששקועים בפייק ניוז ובעלבונות בטוויטר, בעודם זונחים לחלוטין את "החיים עצמם", זוטות כמו חינוך, בריאות, רווחה ודאור; נגד ממשלה שעסוקה באיסור על הכנסת חמץ לבתי חולים, במקום לוודא שבבתי החולים האלה יש מספיק מיטות ורופאות; ובגלל התחושה הבלתי נסבלת שהאמת עצמה מתפוררת להם בין האצבעות, ומישהו מפורר אותה בכוונה.

לחצו על הפעמון לעדכונים בנושא:

 תוכנית נתניהו־לוין דמוקרטיה